

Octombrie răzvrătit

Necorupb

Pe malul râului se leagănă arinii,
bătuți de vânturile aspre, nemilos,
din tufele uscate se ivesc ciulinii
lăsându-și cupele semețe tot mai jos.

Vin ciorile în cârduri să se-așeze
pe crengile ce plâng neconținut,
scrâjnesc țâțânile trezite-n metereze
la marginea cetății-n zidul povârnit.

Și vine o tristețe dinspre munte
cu mantia cernită-ntinsă peste văi,
în josul râului, trecând pe punte,
ajung și brumele, în ritm de zurgălăi.

Aprinde focu-n sobă mai degrabă,
așază lemnele pe stratul de tăciuni,
sărută-mă-ndelung și fără grabă,
la pieptul tău iubito să mă-aduni !